

[Jens Chr. Christensen.]

hvert fald de steder, hvor man ikke har pensionister boende, søge at knibe udenom, og det kan meget let gå sådan, at de 15 pct. af reguleringstillægget, kommunerne skal udrede, må udredes af en enkelt kommune. Det er et retfærdighedshensyn overfor disse kommuner, at staten overtager det fulde beløb. Statsbanernes underskud og pensionerne til statsbanernes tjenestemænd er vi alle med til at betale, men når det drejer sig om privatbanerne, er det de kommuner, som er så uheldigt stillet, at de har en privatbane, der løber gennem deres terræn, der skal betale; foruden at skulle deltage på lige fod med alle andre i dækningen af statsbanernes underskud må de alene bære de 15 pct., der her er tale om. Det er begrundelsen for, at vi har stillet vore ændringsforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Hvad angår spørgsmålet om, hvordan kommunerne vil stille sig, må det siges at være en trossag, i hvert fald i øjeblikket. At jeg har en bedre tro til kommunerne end det ærede medlem, er der ikke noget at gøre ved, men det vil vise sig i fremtiden, hvordan forholdet bliver.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at fordi der foreligger en enstemmig kommissionsudtalelse, behøver tinget ikke at være bundet deraf. Det er givet. Folketinget har selvfølgelig altid i sin hånd at foretage ændringer, selvom der står en enig kommission bag et forslag, men spørgsmålet er, om der her i tinget er et flertal, der er enig med kommissionen, eller der ikke er det. I det foreliggende tilfælde er der et flertal, der er enig med kommissionen. Sådan er forholdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 89 stemmer mod 24.

Ændringsforslagene nr. 2—8 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§§ 1—10

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf
vedtoges med 114 stemmer mod 5.

§ 11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 angående lovfor-
slagets titel
vedtoges uden afstemning.

Lovforlaget overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforlaget går nu til for-
nyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om
ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til
arbejdsløshedsforsikrede.*

(Første behandling findes i tidenden sp.
2859, udvalgets betænkning i tillæg B.
sp. 283).

Der var ikke stillet ændringsforslag i be-
tænkningen.

Udenfor betænkningen var der stillet
følgende ændringsforslag:

Af *socialministeren*:

Til § 3.

Paragraffen affattes således:

„Denne lov, der ikke gælder for Færøerne
og Grønland, træder i kraft straks.“

Formanden: Sammen med denne sag
foretages de to følgende sager på dags-
ordenen, nemlig:

*Anden behandling af forslag til lov om dyr-
tidstillæg til arbejdsløse [af Alfred Jensen
m. fl.].*

(Første behandling findes i tidenden sp.
2887, udvalgets betænkning i tillæg B.
sp. 283).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [af Alfred Jensen m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 2888, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 283).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer (tekst), ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Ravn): Udvalget har holdt 3 møder og haft samråd med justitsministeren som stedfortræder for socialministeren, der er syg,

Drøftelserne i udvalget har særlig drejet sig om, efter hvilke regler de 8 mill. kr., der i henhold til § 2 i lovforslaget om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp skal stilles til rådighed for vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser, skal udbetales; man er da enedes om at bygge på tre faktorer: for det første kontingentets størrelse, for det andet ledighedsprocenten og for det tredje formuens størrelse pr. 31. marts 1955. Der skulle herefter være 9 kasser, som kunne komme i betragtning, og hvis de 8 mill. kr. deles ligeligt mellem disse kasser, skulle der være dækning for 95 pct. af udgifterne. Man er dog enig om, at den højtærede socialminister i henhold til lovforslaget er frit stillet med hensyn til fordelingen mellem disse 9 kasser.

Endvidere er man enig om, at bestemmelserne i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 10, om $\frac{2}{3}$ - og $\frac{4}{5}$ -grænsen skal overholdes også ved denne udbetaling, og jeg vil gerne på udvalgets vegne bede den højtærede minister bekræfte, at det også er ministeriets opfattelse. Løvrigt skal udbetalingen finde sted efter reglerne i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9, der omhandler de almindelige bestemmelser om udbetaling af brændselshjælp.

Med disse bemærkninger kan jeg på et enigt udvalgs vegne indstille lovforslaget om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede til vedtagelse uforandret.

De to af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag indstiller udvalget til forkastelse.

Som ordfører for mit parti vil jeg føje til, at vi kunne have ønsket en lidt anden fordeling af tilskuddet end den, der her er opnået enighed om. Særlig gerne havde vi set, at det var den øjeblikkelige formuestilling, der var blevet lagt til grund, men det har der ikke kunnet opnås tilslutning til i udvalget. Vi har imidlertid lagt vægt på, at dette lovforslag blev gennemført hurtigt, så dets bestemmelser virkelig kunne blive en hjælp for de vanskeligt stillede medborgere i den hårde vintertid. Det har vi opnået, og derfor vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Alfred Jensen: Den betænkning, der foreligger fra udvalget, må betegnes som aldeles utilfredsstillende. Da vi i forrige uge behandlede de arbejdsløses forhold, var man fra alle sider enig om, at de arbejdsløse havde vanskeligheder. I debatten kom der kun et enkelt indlæg vedrørende de af den kommunistiske gruppe fremsatte lovforslag, men af hele debatten den pågældende dag fremgik det dog, at man forstod, at der var problemer for de arbejdsløse, som måtte tages op til behandling. Når tinget gik med til at henvise den kommunistiske gruppes to lovforslag til samme udvalg, som blev nedsat til behandling af regeringens forslag om brændselshjælp, må det vel have været meningen, at forslagene skulle behandles. Jeg kan dog ikke tænke mig, at man har henvist forslagene til udvalget blot for at give offentligheden den indtryk, at man var villig til at tage stilling til de realiteter, der er i forslagene, både angående dyrtidstilægget og huslejhjælpen.

Jeg kan ikke af den foreliggende betænkning se, at man overhovedet har behandlet de lovforslag, vi har fremsat. Det er ikke med eet ord nævnt, at man har taget stilling til problemerne i vore forslag. Det er så meget mere besynderligt, som ministeren erkendte, at der bestod et problem vedrørende huslejhjælpen til ikke-forsørgere med under 15 års medlemsskab i en arbejdsløshedskasse. Det er aldeles urimeligt, at man her i tinget vedtager at henvise forslag til udvalg og ikke foretager nogen behandling af dem i dette udvalg. Jeg ville

[Alfred Jensen.]

ikke bebrejde udvalget, at det ikke havde været i stand til at gøre arbejdet færdigt til i dag. Jeg ville heller ikke have bebrejdet udvalget, at det var kommet med en indstilling om at gennemføre brændselshjælpen omgående, for det mener jeg er i sin orden. Men man kunne nok have gjort sig den ulejlighed at tage fat på spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, at dagpengene holdes nede på det niveau, hvor de i øjeblikket befinder sig, om det er rimeligt, at arbejdsløse kun får 1 kr. 30 øre daglig til hvert barn, de har hjemme, og endelig, om det er rimeligt, at huslejhjælpen ikke skal være mere end 81 kr. om måneden. Såvidt jeg kan se, har man overhovedet ikke behandlet de spørgsmål.

Hvad nu lovforslaget om brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede angår, har jeg allerede dels gennem vore egne lovforslag, dels i debatten udtalt mig herom. Jeg havde jo håbet, at forslaget havde været ledsaget af ændringsforslag, når det kom tilbage til tinget fra udvalget. Ordføreren for den socialdemokratiske gruppe (Ravn) talte for en graduering af denne ekstra brændselshjælp, men man ser ikke noget som helst om, hvorvidt det har været drøftet. Vi hører, at den socialdemokratiske del af udvalget har haft en anden opfattelse af, hvordan de 8 mill. kr. skal fordeles. Det kan vi selvfølgelig tage til efterretning. Jeg er ikke uenig med den socialdemokratiske ordfører i de synspunkter, han har fremført, men jeg har den opfattelse, at man overhovedet ikke skal ind på det princip, at arbejdsløshedskasserne skal betale; det må være det offentlige, der betaler her; de, som har forsikret sig og betalt de store beløb gennem årene, bør ikke være med til at afholde disse ekstraordinære omkostninger, selvom midlerne findes i kasserne.

Jeg havde regnet med, at der — uanset hvad der blev sagt under debatten her — alligevel var større forståelse for denne sag i partiet venstre; under den foregående sag på dagsordenen havde partiet jo stillet ændringsforslag om, at staten skulle afholde alle udgifter ved reguleringstillæg til privatbanernes pensionister, idet udgiften hertil blev anset for at være en social opgave. Nu må jeg nok spørge, om der ikke også her

er tale om en social opgave; man må dog erkende, at de arbejdsløse ikke kan klare sig med den hjælp, de får, at de ikke er i stand til at skaffe sig brændsel for den understøttelse, de iøvrigt oppebærer. Er det ikke en social opgave? Og burde venstre ikke være gået ind for det lovforslag, som den kommunistiske gruppe har fremsat om, at samfundet bør betale omkostningerne ved denne ekstra hjælp?

Jeg ved, at den socialdemokratiske gruppe principielt er enig med os i, at brændselshjælp, huslejhjælp og børnetilskud er ting, som samfundet egentlig burde betale; disse samfundsmæssige forpligtelser har arbejdsløshedskasserne påtaget sig, men egentlig burde staten eller det offentlige, hvem det nu påhviler, betale samtlige med disse former for hjælp forbundne omkostninger. Dette princip har man ikke villet gå ind for her, men møder frem med et forslag, der vil virke sådan, at kun meget få kasser vil kunne få dækning for de ekstraomkostninger, der er forbundet med udbetalingen af den her foreslåede brændselshjælp. Vi finder det rigtigst, at det ekstra brændselstillæg udbetales efter 60 dages ledighed — det er det, vi foreslår i vort lovforslag. Jeg mener også, det eneste rimelige og rigtige er, at staten afholder samtlige dermed forbundne udgifter.

Når vi ikke har stillet ændringsforslag til socialministerens lovforslag, er det fordi vort eget lovforslag om et øjeblik kommer til afstemning; derved får man mulighed for at stemme for de principper, vi mener burde gælde for udbetalingen af denne hjælp.

Nu kan man jo godt tage lidt letfærdigt på denne sag; det mener jeg udvalget har gjort, og det mener jeg også det høje ting har gjort ved, at ikke flere medlemmer deltager i debatten om de arbejdsløses kår. Man kan tage letfærdigt på vore lovforslag; man kan også rejse sig op og stemme dem ned i dag, men jeg gad dog vidst, om ikke de ærede medlemmer har en lidt dårlig samvittighed ved at stemme sådanne forslag ned. Det høje ting kan ikke være ukendt med, at de arbejdsløse er den samfundsgruppe, som er allerdårligst stillet. Praktisk talt alle andre samfundsgrupper har på den ene eller den anden måde fået deres indtægter forøget udover, hvad pristallets stigning efter statistisk departements husholdnings-

[Alfred Jensen.]

budget angiver. Jeg nævnte under lovfor-
slagenes første behandling, at vi yder tjene-
stemændene 14 portioner tillæg udover det,
reguleringsbestemmelserne i tjenestemand-
loven giver dem ret til. Det finder jeg ganske
rimeligt, fordi disse reguleringsbestemmel-
ser er for dårlige og forårsager det misforhold,
at tjenestemændene, hvis de ikke fik andre
tillæg end dem, der er hjemlet i tjeneste-
mandsloven, kom for langt bagefter. Ar-
bejderne i det private erhvervsliv har jo
fået en lignende lønforhøjelse udover de
reguleringstillæg, der hjemles i de kollektive
overenskomster. Og hvad os folketings-
mænd angår, har vi heller ikke kunnet nøjes
med det reguleringstillæg, der gælder for
tjenestemændene. Vi har tillagt os selv
lønforhøjelser, som er lige ved at andrage
50 pct. Vore lønninger er jo forhøjet fra
ca. 12 000—13 000 kr. til ca. 20 000 kr.;
det går jo nemlig ikke at skille omkost-
ningstillægget ud fra det vederlag, der skal
beskattes; det må tages under eet. Vi har
sikret os selv. Vi yder også af og til et
ekstratillæg til de gamle, men de arbejds-
løse har intet fået.

Nu stilles der altså et ekstra brændsels-
tillæg på 95 kr. til rådighed, men iøvrigt
må de arbejdsløse gå for de understøttelser,
der var gældende i 1946, med de reguleringer,
der siden har fundet sted. Det er da klart,
at de arbejdsløse har brug for og trænger
til at få en forhøjelse som den, vi har fore-
slået. Det er en kendsgerning, at der ude
omkring i landet af samtlige arbejdsløse og
fra fagbevægelsens side rejses krav om for-
højelse af de satser, som findes i arbejds-
løshedsloven. Man kan stemme vore forslag
ned, men man vil ikke kunne dæmpe de
arbejdsløses utilfredshed.

Jeg tvivler på, om man overhovedet kan
stemme de arbejdsløses fordringer ned,
selvom man afviser vore forslag. Det vil
føles som en urimelighed, og jeg er over-
bevist om, at kravet vil blive rejst med
fornyet styrke, kravet om, at man nu
tager fat på at regulere satserne på en
sådan måde, at de arbejdsløse kan komme
til at leve på lige fod med andre befolk-
ningsgrupper og i samme forhold som i
1946. Det er ganske givet, at de arbejds-
løses armé bliver nødt til at rejse kravene,

for de er ikke i stand til at klare dagen
og vejen. Der blev ved regeringsforslagets
fremsættelse henvist til, at flere af de
ledende folk indenfor arbejdsløshedskas-
serne og fagbevægelsen havde fremført
krav om ekstra brændselstillæg; ja, men
disse repræsentanter talte også om, at
der måtte ydes ekstra hjælp på andre
områder. Arbejdsmandsforbundets formand
skal endda have udtalt, at hvis man ikke
skaffer beskæftigelse til de mange titusinder
af arbejdsmænd, må kravene om regulering
af satserne rejses, og rejses på en sådan
måde, at de efterkommes. Dette synes jeg
dog bør tages i betragtning, inden man
skrider til afvisning af vore forslag.

Det mest rimelige ville være, om folke-
tinget gennem gruppernes ordførere gav
tilsagn om en realitetsbehandling af vore
lovforslag i udvalget med det formål at
gennemføre en regulering af satserne. Jeg
ved ikke, om der er grundlag for sådanne
forhåbninger — det forekommer mig noget
naivt, eftersom man overhovedet ikke har
taget stilling til spørgsmålene i udvalget;
men alligevel vil jeg sige, at det rimelige
ville være, at man tog de to lovforslag op
til behandling og derefter mødte med en
indstilling om ændringer i lovgivningen på
det angivne område.

Vi vil naturligvis stemme for regerings-
lovforslaget, når det kommer til endelig
afstemning i dag. Vi er enige i, at det, når
det drejer sig om hjælp af denne art, er
forsvarligt at se bort fra forretningsordenens
frister — også fordi dette forslag er over-
skueligt; men hvis man ikke vil love os
at realitetsbehandle vore to lovforslag,
må vi forlange afstemning over hver enkelt
paragraf, så der kan skabes klarhed over,
hvem det er, der bremser forhøjelser på
dette område, hvem det er, der ikke vil
være med til at realitetsbehandle de krav,
som ikke alene kommunisterne, men alle
arbejdere og arbejdsløse fører frem i denne
vinter.

Poul Sørensen: Jeg kan henholde mig til
de bemærkninger, som udvalgets ærede
ordfører (Ravn) på udvalgets vegne har
gjort, og jeg har i og for sig ikke noget
at tilføje i den forbindelse; men jeg vil
gerne, foranlediget af de bemærkninger,

[Poul Sørensen.]

som det ærede medlem som ordfører for socialdemokratiet knyttede til sagen, gøre et par enkelte betragtninger gældende.

Det har sin rigtighed — det ligger jo klart nu efter udvalgsbehandlingen — at beløbet, de 8 mill. kr., har der ikke været diskussion om; de 8 mill. kr. skal stilles til rådighed. Det, der har været diskussion om, er, hvilke kasser der skulle komme i betragtning ved fordelingen af de 8 mill. kr., og på dette punkt møder vi en, synes jeg, ganske ejendommelig indstilling fra socialdemokratiets ærede ordfører, der giver udtryk for, at man ikke er fuldt tilfreds med denne sags udgang, idet man havde ønsket, at flere kasser var kommet ind under bestemmelserne. Dette overrasker mig en lille smule; ganske vist kom synspunkterne frem i udvalget, men jeg havde ikke oprindeligt regnet med denne indstilling i betragtning af, at der var enighed imellem os om beløbet 8 mill. kr. Vor bestræbelse er gået ud på, at de dårligst stillede arbejdsløsheds-kasser skulle komme i betragtning, medens de bedrestillede skulle skydes ud. Det synes jeg er den sociale betragtning, man må anlægge, når spørgsmålet om brændselshjælp fremlægges for os på denne årstid og med den arbejdsløshed, der eksisterer.

Jeg ønsker at slå fast, at vi ikke kan erkende, at staten skal komme til hjælp, hver gang arbejdsløsheds-kasserne må angribe de opsparede reserver, de formuere-servere, der er tilstede i kasserne; og dette har forårsaget, at vi, stående overfor kasser, der i sandhed har vanskelighed ved at klare sig igennem, måtte udskyde kasser, som man forsøgte at få taget med ind i overvejelserne, kasser, der har formuer, som ligger vel et sted mellem 10 og 15 mill. kr. Jeg tror, at den almindelige betragtning vil være den, at når vi skal gøre godt med 8 mill. kr., må det først og fremmest være med sigte på arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse og derefter de få kasser, der er ligestillet med denne, hvad økonomisk bæreevne angår.

Derfor vil jeg gerne melde mig som en af dem, der er årsag til den stærke begrænsning af antallet af kasser, der kan blive tale om i denne forbindelse; jeg føjer til, at jeg for mit vedkommende gerne havde

set en endnu stærkere begrænsning. Man har medtaget kasser, hvis formue ligger omkring 3 mill. kr.; jeg havde hellere givet de beløb, som de pågældende kasser nu vil kunne få, til arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse med de 240 000 medlemmer og med en arbejdsløshed på omkring 100 000 eller derop imod.

Disse principielle synspunkter har jeg gerne villet fremføre ikke mindst i anledning af de politiske betragtninger, som socialdemokratiets ærede ordfører har fremsat.

Aage Fogh: Jeg anbefaler, at man stemmer i henhold til den af udvalget afgivne indstilling, idet jeg gør opmærksom på, at alle de kasser, der har under 900 kr. i formue pr. medlem, er medtaget. Personlig kunne jeg måske have ønsket, at man havde nøjedes med at medtage de to kasser, der er allerdårligst stillet, nemlig arbejdsmændenes og gartneriarbejdernes, hvis formue ligger på under 200 kr. pr. medlem — men jeg tiltræder selvfølgelig den ordning, der er truffet.

Jeg anbefaler at stemme imod de kommunistiske lovforslag, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det gør jeg, fordi jeg ser sådan på det, at de ting, der skal rettes i vor arbejdsløshedslovgivning, skal rettes gennem det kommissionsarbejde, der for tiden udføres af en siddende kommission. Jeg er ikke blind for, at der på visse områder tiltrænges ændringer, og jeg er villig til at medvirke til gennemførelse af sådanne; men det skal ske i kommissionen og ikke på grundlag af de af kommunisterne her fremsatte lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Da der nu er opnået enighed i udvalget, skal jeg afstå fra at polemisere i anledning af de betragtninger, som navnlig det ærede medlem hr. Poul Sørensen fremsatte.

Tilbage står for mig kun på den højtærede socialministers vegne at takke for den enstemmige indstilling, der er kommet fra udvalget.

Jeg kan tiltræde de bemærkninger, udvalgets ordfører på udvalgets vegne har fremsat, og bekræfter gerne, at det er hensigten at overholde den i betænkningen op-

[Justitsministeren.]

tagne henstilling om at iagttage § 15, stk. 10, i arbejdsløshedsloven ved udbetaling af statstilskuddet.

Løvrigt vil jeg gerne anbefale det ændringsforslag, jeg udenfor betænkningen har stillet til lovforslaget om brændselshjælp. Det går ud på, at loven skal træde i kraft straks.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg blot gøre den bemærkning, at jeg stadigvæk mener, man med udbytte kan diskutere, om man skal opretholde en 15 års grænse for huslejhjælp til arbejdsløse ikke-forsørgere, men jeg vil på linie med det ærede medlem hr. Aage Fogh pege på, at de problemer, det ærede medlem har rejst med sine lovforslag, er så vidtrækkende, at en mere dybtgående undersøgelse er nødvendig, inden det høje ting kan tage stilling dertil.

Alfred Jensen: Ja, det er naturligvis en slags begrundelse, det ærede medlem hr. Aage Fogh og den højtærede minister har givet for at afvise vore lovforslag; men så fatter jeg ikke, at man for en uge siden vedtog at henvise disse forslag til behandling i et udvalg, og jeg kan ikke gå ind på den tankegang, at de problemer, der er rejst i forbindelse med vore forslag, ikke skulle kunne færdigbehandles i folketingsudvalget. Det kan ikke være rigtigt. Lad være, at man ikke vil binde sig til en ordning frem i tiden, men som et dyrtidstillæg, en hjælp i resten af dette kalenderår, måtte det dog være muligt at gennemføre ordningen. Jeg sporer ikke den velvilje overfor de arbejdsløse her i tinget, som man kunne forvente, en velvilje, man vel ikke mindst kunne forvente fra den socialdemokratiske gruppes side, hvor man oven i købet har et medlem af Dansk Arbejdsmands Forbund som ordfører; han må dog vide, hvordan kårene er for danske arbejdsmænd, hvor store vanskelighederne er for arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, og hvor nødvendigt det er, at man tager fat på en æn-

dring af de gældende satser; for de er aldeles utilstrækkelige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget (se sp. 3148) og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om dyrtidstillæg til arbejdsløse [af Alfred Jensen m. fl.].

§ 1
forkastedes med 104 stemmer mod 6.

§ 2
forkastedes med 107 stemmer mod 6.

§ 3
forkastedes med 110 stemmer mod 6.

§§ 4—6 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af §§ 1—3.

Lovforslaget var dermed bortfaldet.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [af Alfred Jensen m. fl.].

Lovforslagets tekst
forkastedes med 110 stemmer mod 6.

Lovforslaget var dermed bortfaldet.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 11²⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om særlige ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om et særligt brændselstillæg til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. [af Ragnhild Andersen m. fl.].

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om oprettelse af en statskole i Aalborg.

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til forbedring af den værnepligtige ungdoms forhold [af Ingmar Wagner m. fl.].

Mødet hævet kl. 11¹⁰.

59. møde.

Fredag den 24. februar kl. 11²⁰.

Formanden: Folketingsmand Fuglsang har meddelt mig, at han ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren oplyse om, hvornår Gladsaxe kommune kan forvente den

nødvendige byggetilladelse og materialebevilling for at kunne realisere det af den udarbejdede og af ministeriet godkendte projekt til opførelse af et sygehjem for kommunens rentemodtagere?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingsmand Gottschalck-Hansen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren oplyse, om der foreligger planer om udbygning af postbetjeningen i det hastigt voksende Københavnsv amt?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ydelse af ekstraordinær brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3148).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå foretoges:

Første behandling af forslag til lov om særlige ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1685, fremsættelsen i tidenden sp. 3007).